

מאורות אל העבר

כה May 1949 |

שלום [זמני] בדרום (הסכמי שביתת הנשק עם מצרים)

המלחמה הייתה ארוכה ואכזרית, ולבסוף הבינו המצרים כי אין טעם בהמשכה. שיחות שביתת הנשק בין ישראל למצרים בסיום מלחמת העצמאות נערכו בתיווך האו"ם במלון השושנים באי רודוס. את הצד הישראלי ייצגו, בין השאר, מנכ"ל משרד החוץ ולטר איתן, האלופים ידן ושאלתיאל וסגן אלוף יצחק רבין. השיחות לא היו פשוטות. אולם בסופן, ביום כ"ה בשבט תש"ט (24.2.1949), נחתם ההסכם. שני הצדדים התייצבו על הגבול הבינלאומי בין מצרים למדינת ישראל, כוחות מצריים פונו מכיס פלוג'ה, שבויים הוחלפו, ואזור ניצנה הוכרז כמפורז. ימים ארוכים נמשך הוויכוח היכן בדיוק יעבור תוואי הגבול ברצועת עזה שנתרה בידי המצרים, וועדה משותפת בהובלת משה דיין קבעה את תוואי הגבול בשטח. הצד הישראלי יצא מהשיחות בתחושה שהשלום בין המדינות בהישג יד. הצד המצרי לעומתו, העדיף לשמר את רצועת עזה כמוקד של עוני, של אלימות ושל שנאה, ולנהל עוד חצי יובל של שנות מלחמה נגד ישראל. בית ועדת שביתת הנשק נמצא עד היום סמוך לכפר עזה. הוועדה כבר אינה קיימת, ובאזור הרצועה - גם לא שביתת הנשק.